

9.8.1967

SAHİFE ÜÇ

hadiseler arasında

Bir Mustafa İnan

göçtü...

Sair Bâki'nin gazelindeki şu matlaı birlikte okuyalım:

«Fermânı aşka cân iledir
inkıyâdımız
Hükmi kazâya zerre kadar yok
inâdımız»

Burada duralım..

Profesör Mustafa İnan dilinden düşürmediği bu beyitteki hükm-ü kazaya zerre kadar inat etmeden bu dünyadan göçtü.. ve bizim ölçülere göre çok çabuk göçtü.

Daha 18 inci asrın bile yaşlı demediği altmışını bitirmemişti, 56 yaşında.. 56 yaş dimağ için ergenlik başlangıcıdır derler.

Akıl ergenliğine bastığı sırada dünya dağdağasına gözlerini yumdu.

Adamın kıymetine ve o kıymetine baka memleketin kendinden beklediği hizmete göre dakikalarının hiç değilse normalden beş misli uzun hesaplanması lâzımdı. Ne var ki ecel saati bizim saatlere göre ayarlanmadığı için aynı gazelinde Bâki'yi taştır etmiş olan Yahya Kemal'in:

«Növbet çalınca rihlet! milki
sükûn için
mısrâmı söyledi. Dinledi ve gitti.

Profesör Mustafa İnan değil Türkiye gibi ilim ve âlim bakımından yoksulca olan bir memleket için, hattâ Avrupanın bu yönden en talihli ülkeleri için bile yeri doldurulamıyacak kadar büyük bir varlık, bir ilim âbidesi idi; vefatı büyük kayıptır.

Mustafa İnan esasta bir riyaziyeci idi. Bir riyaziye profesörü idi. Fakat o kadar geniş bir kültür sahibi idi ki; dilden dine, tarihten sanata, edebiyattan ruhiyata kadar her bahiste geniş bilgi sahibi idi. İlminin derinliği karşısında huyunun iyiliği insanları cezbeden taraflarından başlıcası idi.

Ben, Mustafa İnan'ı hep gelecek Türk akademisi için birinci aday görürdüm; nasip olmadı.

Bir rivayet midir? Hakikat midir? Derler ki:

Bizim Mühendis Mektebini bitiren Mustafa İnan, Zürih'de ikmal-i tahsil etmişti. O kadar kıymetli bir talebe olmuş ki; bu şehirdeki ikameti sırasında oturduğu pansiyon odasının kapısına «Mustafa İnan burada oturmuştur» diye bir levha koymuşlar.. Efsane de olsa pek güzel bir şey!.

Bu bize yetiştiği ve yetiştirdiği Teknik Üniversitede en azından bir Mustafa İnan Enstitüsü kurmayı hatırlatacak işarettir. Eminim ki bunu benden evvel onun talebe ve arkadaşları düşünmüşlerdir.

Hoş sohbet, neşeli ve nüktedan bir zat idi. Her sohbetinden bir şey kazanırdım. Bilgisinin derinliğini ölçmeye benim mezür kâfi değildi.

Onun için ilmi irtifamı tâyine yetkim yoktur. Onu arkadaşları elbette yapacaklar ve onun vefatıyla ne kaybettiğimizi anlatacaklardır.

Ne gelirken sorarlar; ne giderken. Bir garip misafirhanenin müşterileriyiz. Hiç değilse bu kubbede bir hoş sada bırakacakların çabucak göçmelerine gönül razı olmuyor ama yapılacak şey dönüp dolaşıp şairin:

«Öldürme ey evâlimin Allâhü
ekberi
Nûrunla keşfi-râhı savab eyleyenleri»

beytini tekrardan ibaret kalıyor.

Mustafa İnan kendinden daha çok şey beklediğimiz bir anda göçtü gitti.. bütün sevgilerimiz, saygılarımız, hayranlıklarımız kendisini beka ülkesine teşyi ediyor ve sesleniyor:

— Kalkın ey ehl-i âhiret! Bir büyük ruh aranızda geliyor. Dünyadaki ihameti kısa sürdü. Biz kadrini lâyikiyle flâ edemedik. Bunu siz yapınız... Hafif ve nezih ruhlarla mücaveret etmesine; hele ham ervahların semtine uğramamasına dikkat ediniz! Rûhü-l-Kuds aşkına!

B. FELEK

